รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงยุติธรรม. คู่มือตุลาการ กระทรวงยุติธรรม.พิมพ์ครั้งที่2.กรุงเทพมหานคร : ชุติมาการพิมพ์,2533.

กมลชัย รัตนสกาวงค์.ความยินยอมในกฎหมายอาญา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2523.

เกรียงศักดิ์ อุรุพงศ์พิศาล. ความรับผิดทางอาญาของอนุญาโตตุลาการ .วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2543.

คณิต ณ นคร. กฎหมายอาญาภาคความผิด. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2535.

จี๊ด เศรษฐบุตร.หลักกฎหมายแพ่งลักษณะละเมิด.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2518.

จิตติ ติงศภัทิย์ . กฎหมายอาญาภาค2 ตอน 1.พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร:สำนักอบรมกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา,2543.

จิตติ ติงศภัทิย์ . กฎหมายอาญาภาค2 ตอน 2และภาค 3 .พิมพ์ครั้งที่ 5 . กรุงเทพมหานคร:กรุงสยามพริ้นติ้งกรุ๊ฟ,2539.

จำปี โสตถิพันธุ์ . คำอธิบายหลักกฎหมายนิติกรรม-สัญญา.พิมพ์ครั้งที่ 5.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด,2543.

ชมพูนุช มานิตกุล.การระงับข้อพิพาทของสัญญาประกันภัยนอกศาล .วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2541.

โชติช่วง ทัพวงศ์ . การระงับข้อพิพาทด้วยวิธีอนุญาโตตุลาการและการไกล่เกลี่ยในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง, วารสารกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง (2541):267-278

โชติช่วง ทัพวงศ์ .ความแตกต่างในบทบาทของผู้พิพากษากับบทบาทของผู้ไกล่เกลี่ย ,การระงับข้อพิพาทคดีแพ่งโดยการไกล่เกลี่ยเพื่อให้เกิดการประนีประนอมยอมความในศาล ,54-58 .กรุงเทพมหานคร :บริษัทอซตยาจำกัด ,2539.

ณัฐวุฒิ ฉัตรเลิศพิพัฒน์ .ความรับผิดทางแพ่งของผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมาย . วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2539.

ไทพีศรีนิวัติ ภักดีกุล. เอกสารประกอบการสอนวิชาประวัติศาสตร์กฎหมาย. ภาควิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,2540.

บันลือ คงจันทร์ และ ปัทมา เผ่าทองสังข์.การระงับข้อพิพาทก่อนนำคดีขึ้นสู่ศาลในประเทศไทย.เอกสารประกอบการประชุมงานนิติศาสตร์แห่งชาติ ของกลุ่มการระงับข้อพิพาทก่อนนำคดีขึ้นสู่ศาล การประชุมนิติศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 2 (27-28 กันยายน 2544):1-29.

ไผทชิต เอกจริยกร. คำอธิบายกฎหมายจ้างแรงงาน จ้างทำของ รับขน ยืม ฝากทรัพย์ เจ้าสำนักโรงแรม. พิมพ์ครั้งที่ 3 .กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน,2542.

พรเพชร วิชิตชลชัย . กฎหมายลักษณะพยาน . พิมพ์ครั้งที่4 .กรุงเทพมหานคร : บริษัท เกนโกรว จำกัด,2542.

พิชัยศักดิ์ หรยางกูร,รองศาสตราจารย์.ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทและการเจรจาต่อรอง .วารสารบทบัณฑิตย์ 41,1(มีนาคม 2535): 61-66.

พิชัยศักดิ์ หรยางกูร,รองศาสตราจารย์.รวมข้อคิดเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทในทางการค้า , กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สามย่านวิทยพัฒนา,2540.

พิชัยศักดิ์ หรยางกูร ,รองศาสตราจารย์. พจนานุกรมอนุญาโตตุลาการพร้อมดัชนีภาษาไทยเพื่อการหาคำและรายชื่อกับที่อยู่ของสถาบันอนุญาโตตุลาการ.กรุงเทพมหานคร : สามย่านวิทยพัฒนา,2540.

พีรพล ศรีสิงห์. การให้ความคุ้มครองความลับทางการค้าในประเทศไทย.วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2536.

ไพจิตร ปุญญพันธุ์ . คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิด.พิมพ์ครั้งที่7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ,2538.

ภาณุ รังสีสหัส.การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท,เอกสารเผยแพร่ทางวิชาการของสำนักระงับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม ,2545.

มัวร์ คริสโตเฟอร์ ดับเบิลยู . กระบวนการเจรจาไกล่เกลี่ยโดยคนกลาง: ยุทธศาสตร์การนำไปใช้เพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้ง แปลโดย วันชัย วัฒนศัพท์ และสุวิทย์ เลาหศิริวงศ์ . พิมพ์ครั้งที่ 1 ขอนแก่น :สถาบันสันติศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ,2542.

ระเบียบศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางการเงิน พ.ศ. 2544

ระเบียบศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2543

ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการไกล่เกลี่ยเพื่อระงับข้อพิพาททางการเงิน พ.ศ. 2544

วรพจน์ วิไลชนม์ .สมัครใจให้ไกล่เกลี่ย,การระงับข้อพิพาทคดีแพ่งโดยการไกล่เกลี่ยเพื่อให้เกิดการประนีประนอมยอมความในศาล ,51-53.กรุงเทพมหานคร :บริษัทอซตยาจำกัด ,2539.

วิชัย อริยะนันทกะ .การระงับข้อพิพาทที่เกิดจากสัญญาการค้าระหว่างประเทศ. วารสารกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง . 2543: 307-349

วิชัย อริยะนันทกะ. สรุปผลการสัมมนาเรื่อง"การระงับข้อพิพาททางแพ่งและพาณิชย์โดยวิธีอนุญาโตตุลาการและประนอมข้อพิพาท:ประสบการณ์ในสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย" วารสารบทบัณฑิตย์ เล่มที่ 48 (มีนาคม 2535) :123-166

วิไลศรี กี่สุวรรณ.ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางการเงินนอกจากศาล.ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ บทเรียนและประสบการณ์จากวิกฤติเศรษฐกิจไทย,หน้า 420-424.กรุงเทพมหานคร:บริษัทแปลนโมทิฟ,2544.

ศิณีนาถ เกียรติกังวาฬไกล.ความรับผิดทางละเมิดของผู้ประกอบวิชาชีพ.วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2532.

สถาพร มีสอาด . การอนุญาโตตุลาการที่ไม่ใช้กฎหมาย. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2540.

สภาทนายความ .วิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของสถาบันในประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกา. วารสารสภาทนายความ (กุมภาพันธ์ 2544) : 80-90.

เสนีย์ ปราโมช .ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยนิติกรรมและหนี้ .เล่ม2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช ,2506.

แสวง บุญเฉลิมวิภาส. หลักกฎหมายอาญา.พิมพ์ครั้งที่1.กรุงเทพมหานคร :โรงพิมพ์เดือนตุลาจำกัด,2539.

สุปัน พูลพัฒน์.คำอธิบายเรียงมาตราประมวลกฎหมายอาญา.พิมพ์ครั้งที่ 4.กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์นิติบรรณการ,2531.

สุชม ศุภนิตย์,รองศาสตราจารย์ . คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิด. พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพมหานคร: แสวงสุทธิการพิมพ์,2543.

สุทิน ปัทมราชวิเชียร. การระงับข้อพิพาทโดยการไกล่เกลี่ย,การระงับข้อพิพาทคดีแพ่งโดยการไกล่เกลี่ยเพื่อให้เกิดการประนีประนอมยอมความในศาล ,34-40 .กรุงเทพมหานคร :บริษัทอซตยาจำกัด ,2539.

โสภณ รัตนากร.คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยหนี้ :บทเบ็ดเสร็จทั่วไป.พิมพ์ครั้งที่ 3 .กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ ,2539.

สำนักงานอนุญาโตตุลาการ.รวมบทความ ข้อบังคับ ข้อตกลงระหว่างประเทศ กฎหมายและคำพิพากษาศาลฎีกาเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ (เล่ม2) ,พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพมหานคร: บี เจ เพลท โปรเซสเซอร์ ,2540.

สำนักระงับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม.คู่มือการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในศาลสำหรับประชาชน ,2545.

หยุด แสงอุทัย. กฎหมายอาญาภาค2-3 .พิมพ์ครั้งที่7.กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ,2537.

อนันต์ จันทรโอภากร,รองศาสตราจารย์.กฎหมายอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ .พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพมหานคร :นิติธรรม,2540.

อาทิตย์ ปิ่นปัก .ความคุ้มกันของอนุญาโตตุลาการ.วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2543.

ภาษาอังกฤษ

Atiyah P.S.An Introduction to the Law of Contract. 5th ed.New York: Oxford University Press Inc.,1995.

Black,Hc. Black's Law Dictionary with Pronunciations. 7th ed.USA : West Publishing, 1995.

Cairns,Walter and Mc Keon, Robert. Introduction to French Law. London: Gavendish Publishing,1995.

California International Arbitration and Conciliation Act. Available from: http://www.leg.state.ca.us.[2001, December 20]

Central Intellectual Property and International Trade Court Thailand . Alternative Dispute Resolution in Thailand .Institute of Developing Economies (IDE) Asian Law Series No. 19,2002.

Chaykin, Arthur A. The Liabilities and Immunities of Mediators: A Hostile Environment for Model Legislation.OhioSt. Journal on Dispute Resolution 47(1986-1987) : 16-25

Chia-Jui C.Basic Document on International Trade Law .the Netherlands and United Kingdom:Martinus Nijhoff Publishers and Graham&Trotman Ltd.,1990 :705-708

Code of Conduct : Model Standards of Conduct For Mediators Available from E-Mail: foundation@cfar.org

Code of Conduct for Mediators:Singapore Mediation Center. Available from: http://www. mediation.com.sg/smc_p_code.htm.[2001, December 20]

Cohn, E.J, and Zdzieblo,W.Manual of German Law. Vol.1.London: Oceana Publication ,1968.

Colorado Model Standards of Conduct for Mediators.Available from: http://www. Coloradomediation.org/codeofconduct.htm[2001, December 20]

Crowlet E. Settle It Out of Court : how to resolve business and personal disputes using mediation , arbitration and negotiation .New York : John Wiley ,1994

Danforth F.W.The Argentina Penal Code. London,Sweet&Maxwell,1963.

Darby J.J. The Penal Code of the Federal Republic of Germany.London,Sweet& Maxwell,1987.

Dessem R. L. Pretrial Litigation Law, Policy&Practice.USA:West Publishing ,1991.

Dobbs B. Dan. Handbook on the Law of Remedies.Minnesota: West Publishing Co., 1973.

Ehrhardt W. Confidentiality, Privilege and Rule 408 : The Protection of Mediation Proceedings in Federal Court .Louisiana Law Review Fall 1999. Available from: http://www.lexis-nexis.com/univere. [2002,Febuary 22]

Ellis S. R. Mediation and Arbitration Seminar:One More Respone To RAND[online]. Defense Research Institute ,Inc.1998. Available from: http://www.lexis-nexis .com/univere. [2001,October 5]

Engelbert J. Federal Mediation Privilege: Should Mediation Communications Be Protected From Subsequent Civil&Criminal Proceeding?. Ohio StateJournal on Dispute Resolution.1999. Available from: http://www.lexis-nexis .com/univere. [2002,Febuary 12]

Fisher R. International Mediation : a working guide idea for the practitioner .Cambridge: Havard law school,1978

Gailard E,Edelstein J.Mediation in France. Mediation Quarterly (November2000-January2001) ;74-78.

Goldberg ,Shaw,and Mackie. Roundtable:Ethical Obligation and Responsabilities of the Mediator and Mediator Immunity[on line].1996. Available from: http://www.arbiter.wipo.int [2002, January 20]

Gray , Kevin C. Tort-Wagshal V. Foster: Mediators, Case Evaluators and Other Neutrals-Should They be Absolutely Immune?. The University of Memphis Law Review 26(1996):150-162.

Gress, Joachim and Jung,Harald. Handbook of German Employment Law. Frankfurt :Alfred Metyner, 1993.

Gurry F. Confidentiality in Mediation [online].1996. Available from: http://www.arbiter.wipo.int[2002, January 20]

Havard University.The Sultan of Swap:Defining the Duties and Liablities of American Mediators[online]. Havard Law Review.1976. Available from: http://www.lexis-nexis .com/univere.[2002, January 20]

Hill, Jonathan.The Law Relating to International Commercial Dispute. LIOYD'S OF LONDON,1994.

Hörn, Norbert,Kötz,Hein and Leser, Hans G.German Private and Commercial Law : An Introduction. Translated by Tony Weir. Oxford: Clarendon, 1982.

Houzhi,T. The Use of Conciliation in Arbitration[online].1996.Available from: http://www.arbiter.wipo.int/events/conferences/1996/thang.htm.[2001,October 5]

Huffnagle,Gracine. Mediator Malpratice Liability. Mediation Quarterly 23(1989) ;33-37.

Hughes H. The Uniform Mediation Act:To the spoiled go the privileges.Marquette Law Review Fall 2001. Available from: http://www.lexis-nexis .com/univere. [2002,Febuary 12]

Husmanonger,C. Civil Liability of Arbitrators-Comparative Analysis and Propsals for Reform . in Journal of International Arbitration. Vol .7December 1990.

Jackson ,R.M.and Powell,J.L. Professional Negligence. London,Sweet&Maxwell,1987.

Jones,Michael A.Textbook on Torts. 4th ed.London: Blackstone Press, 1993.

Joseph E.The Scope of Mediator Immunity: When Mediators Can Invoke Absolute Immunity.Ohio State Journal on Dispute Resolution.1997. Available from: http://www.lexis-nexis .com/univere. [2002,Febuary 12]

Lew,J.D.M. The Immunity of Arbitrators. Lloyd' of London Press,1990.

Kirtley A. The Mediation Privilege's transition from Theory to Implementation :Designing a mediation privilege standard to protect mediation participants,The process and The public interest.Ohio State Journal on Dispute Resolution.1995. Available from: http://www.lexis-nexis .com/univere. [2002,Febuary 12]

Kovach, K. K. Mediation :principles and practice .United States of America ,1994.

Kreindler.H.A New impetus for ADR in France? The New French Law on Mediation and Conciliation.1998.Availablefrom:http://www.mediation.nl/Frankrijk1998.htm. [2001,October 5]

Lew,J.D.M. The Immunity of Arbitrators. Lloyd' of London Press,1990.

Lim P.G. Recent Developments in Mediation/ Conciliation Among Common Law and Non-Common Law Jurisdiction in Asia[online] .1997. Available from: http://www.arbiter.wipo.int/events/conferences/1996/lim.htm.[2001,October 5]

Mackie ,K.The Use of Commercial Mediation in Europe[online]. 1996. Available from: http://www.arbiter.wipo.int/events/conferences/1996/mackie.htm. [2001,October 5]

Macturk ,C. H.Confidentiality in Mediation: The best protection has exceptions. Journal of Trail Advocacy (Spring 1995) : 22-28.

Markesinis,B.S. The German Law of Torts. Oxford: Clarendon Paperbooks Press, 1990.

Mustill, Michael J.and Boyd,Stewart C.The Law and Practice of Commercial Arbitration in England.London:BUTTERWORTHS,1982.

Nakane F. The Penal Code of Japan 1992. Heibunsha Printing co.

Nishikawa R, Judges and ADR in Japan[online].2000. Available from: http://www.iadb.org/mif/eng/conferences/speeches/nishikawa.htm.[2001, October 5]

Nolan-Holey ,Jacqueline . Alternative Dispute Resolution in a Nutshell United States of America : West Publishing Co.,1992.

Ontario Model Code of Conduct For Mediators.Available from :http://www.adrworld.com /canada/codeofconduct.htm.[2001, December 20]

Osgoode Hall Law School. Professional Liability of Mediatirs:An overview [online].1998. Available from: http://www.mediate.ca/mediation.htm[2002,January 6]

Page W. R.Mediation:The Parallel Process.1997. Available from :http://www.arbiter.wipo .int/events/conferences/1997/page.htm.[2001,October 5]

Professional Code of Conduct for Mediators. Available from:http://www.mediate.com.au/ ethics.htm.[2001,August 23]

Rufenacht D. The Concern Over Confidentiality in Mediation- An In Depth Look at the Protection Privided by the Proposed Uniform Mediation Act .Curators of the University of Missouri Journal of Dispute Resolution. 2000. Available from: http://www.lexis-nexis .com/univere. [2002,Febuary 22]

Rules of Mediation and Conciliation of the Singapore International Arbitration Center. Available from:http://www.siac.org.sg/rulemc.htm. .[2001,August 23]

Sagartz,A.Note&Comment: Resolution of International Commercial Disputes: Surmounting Barriers of Culture without Going to Court[online].Ohio StateJournal on Dispute Resolution.1998. Available from: http://www.lexis-nexis .com/univere. [2001,October 5]

Taniguchi Y. Mediation in Japan and Mediation's Cross-Cultural Viability[online].1997. Available from:http://www.arbiter.wipo.int/events/conferences/1997/tanigu.htm. [2001,October 5]

The Australian Law Reform Commission .Alternative Dispute Resolution in Australia.1980 Availablefrom:http://www.austilii.edu.au/au/other/alrc/publications/issues.htm [2001,October 5]

The Center of Analysis of Alternative Dispute Resolution System.National Standard for Court-Connected Mediation Programs[online].2001. Available from: http://www.caadrs.org/studies/[2002May 15]

The Statutes of the Republic of Singapore, Penal Code. The Government Printer, Singapore,1986.

The World Intellectual Property Organization [WIPO] and the Swiss Arbitration Association .Conference on Rules for Institutional Arbitration and Mediation (Geneva ,January 20) ,1995.

Toulson ,R.G. and Phipps,C.M. Confidentiality. London,Sweet&Maxwell,1996.

Traverso,M. Liability of Arbitrators. International Business Lawyer (December 1980)

United Nations Commission on International Trade Law. Report of the United Nations on International Trade Law on the Work of its Thirty-First Session. A/CN.9/468. Yearbook of the United Nations Commission on International Trade Law, 1999 :396-398

United Nations Commission on International Trade Law. Report of Woking Group on Arbitration on the Work of its Thirty-Second Session (Vienna,20-31 March 2000) .A/CN.9/468 ,2000.

United Nations Commission on International Trade Law. Report of Woking Group on Arbitration on the Work of its Thirty-Fourth Session(Vienna,25 June-1December 2000).A/CN.9/485 ,2000.

United Nations Commission on International Trade Law. Report of Woking Group on Arbitration on the Work of its Thirty-Fourth Session (New York,21 May-1 June 2001).A/CN.9/WG.II/XXXIV/CRP.1 ,2001.

United Nations Commission on International Trade Law. Settlement of Commercial Disputes Model legislative Provisions on International Commercial Conciliation Note by the Secretariat (Vienna,19-30 November2001).A/CN.9/WW.II/WP.115 ,2001.

United Nations Commission on International Trade Law. Report of Woking Group on Arbitration on the Work of its Thirty-Fifth Session (Vienna,19-30 November 2001).A/CN.9/506 ,2002.

United Nations Commission on International Trade Law.Draft Model Law on International Commercial Conciliation : Compilation of Comments by Governments and International Organizations. A/CN.9/513/Add.1 ,2002.

United Nations Commission on International Trade Law.Draft Model Law on International Commercial Conciliation : Compilation of comments by Governments and international organizations. A/CN.9/513/Add.2 ,2002.

United Nations Commission on International Trade Law.Draft Guide to Enactment and Use of the UNCITRAL Model Law on International Commercial Conciliation. A/CN.9/514,2002.

Vichai Ariyanuntaka .Court-Annexed ADR in Thailand : A New Challenge.The Intellectual Property and International Trade Law Forum (December2000) :171-182

Volpe,Maria. The Development of Mediation : Past, present and Future,paper presented at the International Mediation Conference, Singapore, August 1997.

Wise.E.M. The Italian Penal Code. London,Sweet&Maxwell,1978.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

UNCITRAL Conciliation Rule 1980	Draft UNCITRAL Model Law on International Commercial Conciliation.
Application of the rules Article 1 (1) These Rules apply to conciliation of disputes arising out of or relating a contractual or other legal relationship where the parties seeking an amicable settlement of their dispute have agreed that the UNCITRAL Conciliation Rules apply. (2) The Parties may agree to exclude or very any of these Rules at any time. (3) Where any of These Rules is in conflict with a provision of law from which the parties cannot derogate, that provision prevails.	Article 1. Scope of application and definitions (1) This Law applies to international [1] commercial [2] conciliation. (2) For the purposes of this Law, "conciliation" means a process, whether referred to by the expression conciliation, mediation or an expression of similar import, where by parties request a third person, or a panel of presons, to assist them in their attempt to reach an amicable settlement of their dispute arising out of or relating to a contractual or other legal relationship. The conciliator or the panel of conciliators does not have the authority to impose upon the parties a solution to the dispute. (3) A conciliation is international if: (a) The parties to an agreement to conciliate have, at the time of the onclusion of that agreement, their places of business in different States;or (b) The State in which the parties have their plases of business is different from either: (i) The State in which a substantial part of the obligation of the commercial relationship is to be performed; or (ii) The State with which the subject matter of the dispute is most closely connected.

UNCITRAL Conciliation Rule 1980	Draft UNCITRAL Model Law on International Commercial Conciliation.
	(4) For the purposes of this article : (a) If party has more than one place of business, the place of business is that which has the closest relationship to the agreement to conciliate; (b) If a party does not have a place of business, reference is to be made to the party's habitual residence. (5) This Law also applies to a commercial conciliation when the parties agree that the conciliation is international or agree to the applicability of this Law. (6) The parties are free to agree to exclude the applicability of this Law. (7) Subject to the provisions of paragraph (8) of this article, this Law applies irrespective of the basis upon which the conciliation is carried out, including agreement between the parties whether reached before of after a dispute has arisen, an abligation established by low, or a direction or suggestion of a court, arbitral tribunal or competent governmental entily. (8) This Law does not apply to: (a) Casesv where a jubge or an arbitrator, in the course of court or arbitral proceeding, attempts to facilitate a settlement; and (b) (....)

UNCITRAL Conciliation Rule 1980	Draft UNCITRAL Model Law on International Commercial Conciliation.
COMMENCEMENT OF CONCILIATION PROCEEDINGS Article 2. (1) The party initiating conciliation sends to the other party a written invitation to conciliate under these Rules, briefly identifying the subject of the dispute. (2) Conciliation proceedings commence when the other party accepts the invitation to conciliate. If the acceptance is made orally,it is advisable that it be confirmed in writhing. (3) If the other party rejects the invitation, there will be no conciliation proceedings. (4) If the party initiating conciliation does not receive a reply within thirty days from the date on which he sends the invitation, or within such other period of time as specified in the invitation, he may elect to treat this as a rejection of the invitation to conciliate, If he so elects, he informs the other party accoudingly.	Article 4. Commencement of conciliation proceedings [3] (1) Unless otherwise agreed by the parties, the conciliation proceedings in repect of a particular dispute that has arisen commence on the day on which the parties to the dispute agree to engage in conciliation proceedings. (2) If a party that invited another party to conciliate does not receive an acceptance of the invitation within thirty days from the day on which the invitation was sent, or within such other period of time as specified in the invitation, the party may elect to treat this as a rejection of the invitation to conciliate.

UNCITRAL Conciliation Rule 1980	Draft UNCITRAL Model Law on International Commercial Conciliation.
NUMBER OF CONCILIATORS Article 3. There shall be one conciliator unless the parlies agree that there shall be two or three conciliators. Where there is more than one conciliator, they ought, as a general rule, to act jointly.	Article 5. Number of conciliatiors There shall be one conciliator, unless the parties agree that there shall be a panel of conciliators.
APPOINTMENT OF CONCILIATORS Article 4. (1) (a) in conciliation proceedings with one conciliator, the parties shall endeavour to reach agreement on the mane of a sole conciliator; (b) In conciliation proceedings with two conciliator, each party appoints one conciliater; (c) In conciliation proceedings with three conciliators, each party appoints one conciliater.The parties shall endeavour to reach agreement on the name of the third conciliator. (2) Parties may enlist the assistance of an appropriate institution or person in connexion with the appintment of conciliators. In particular.	Article 6. Appointment of conciliators (1) In conciliation proceedings with one conciliator, the parties shall endeavour to reach agreement on the name of the sole conciliator. (2) In conciliation proceedings with two conciliators, each party appoints one conciliator. (3) In conciliation proceedings consisting of three or more conciliators, each party apponits one conciliator and shall endeavour to reach agreement on the name of the other conciliators (4) Parties may seek the assistance of an appropriate institution or person in connection with the appointment of conciliators. In particular:

UNCITRAL Conciliation Rule 1980	Draft UNCITRAL Model Law on International Commercial Conciliation.
(2) Parties may enlist the assistance of an appropriate institution or person in connexion with the appintment of conciliators. In particular. (a) A party may request such an institution or person to recommend the names of suitable individuals to act as conciliator: or (b) The parties may agree that the appointment of one or more conciliators be made directly by such an institution or person. In recommending or appointing individuals to act as conciliator, the institution or person shall have regard to such considerations as are likely to secure the appointment of an indepenment and impartial conciliator and, with respect to a sole or third conciliator, shall take into account the advisability of appointing a conciliator of a nationality other than the nationalities of the parties.	(a) A party may request such an institution or person to recommend names of suitable persons to act as conciliator; or (b) The parties may agree that the appointment of one or more conciliators be made directly by such an institution or person. (5) In recommending or appointing individuals to act as conciliator, the institution or person shall have regard to such considerations as are likely to secure the appointment of an independent and impartial conciliator and, with respect to a sole or third conciliator, shall take into account the advisability of appointion a conciliator of a nationality other than the nationalities of the parties. (6) When a person is approached in connection with his or her possible appontment as a conciliator, he or she shall desclose any circumstances likely to give rise to justifiable doubts as to his or her impartiatily or independence. A conciliator, from the time of his or her appointment and throughout disclose any such circumstances to the parties unless they have already been informed of them by him or her.

UNCITRAL Conciliation Rule 1980	Draft UNCITRAL Model Law on International Commercial Conciliation.
ROLE OF CONCILIATOR Article 7. (1) The conciliator assiats the parties in an independent and impartial manner in their attempt to reach an amicable settlement of their dispute. (2) The conciliator will be guided by principtes of objectivity, farmess and justice, giving consideration to, among other things, the rights and obligations of the parties, the usages of the trade concemed and the circumstances surrounding the dispute, including any previous business s practices between the parties. (3) The conciliator may couduct the conciliation proceedings in such a mamer as he considers appropriate, taking into account the circumstances of the case, the wishes the wishes the parties may express, ncluding any request by a party that the conciliator hear oral statements, and the need for a speedy settlement of the dispute. (4) The conciliator may, at any stage of the conciliation proceedings, make proposals for a settlement of the despute. Such proposals need not be in writing and need not be accompanied by a statement of the reasons therefor.	Article7. Conduct of conciliation (1) The parties are free to agree, by reference to a set of rules or otherwise, on the manner in which the conciliation is to be conducted. (2) Failing agreement on the manner in which the conciliation is to be conducted, the conciliator or the panel of conciliators may conduct the conciliation proceedings in such a manner as the conciliator or the panel of conciliators considers appropriate, taking into account the circumstances of the case, any wishes that the parties may express and the need for a speedy settlement of the dispute. (3)In any case, in conducting the proceedings, the conciliator of the panel of conciliators shall seek to maintain fair treatment of the parties and, in so doing, shall take into account the circumstances of the case.

UNCITRAL Conciliation Rule 1980	Draft UNCITRAL Model Law on International Commercial Conciliation.
COMMUNICATION BETWEEN CONCILIATOR AND PARTIES Article 9. (1) The conciliator may invite the parties to meet with him or may communicate with them orally or in writing. He may meet or communicate with the parties together or with each of them separately. (2) Unless the parties have agreed upon the place where meetings with the conciliator are to be held, such place will be detemined by the conciliator, after consultation with the parties, having regard to the circumstances of the conciliation proceedings.	Article 8. Communication between conciliatior and parties Unless otherwise agreed by the parties, the conciliator, the panel of conciliators or a member of the panel may meet or communicate with the parties together or with each of them separately.
DISCLOSURE OF INFORMATION Article 10. When the conciliator receives factual information concerming the dispute from a party, he discloses the substance of that information to the other party in order that the other party may have the opportunity to present any explanation which he considers appropriate. However, when a party gives any information to the conciliator subject to a specific condition that it be kept confidential, the conciliator does not disclose that informatio to the other party.	Article 9. Disclosure of information between the parties When the conciliator, the panel of conciliators or a member of the panel receives information concerning the dispute from a party, the conciliator, the panel of conciliators or a member of the panel may disclose the substance of that information to the other party. However, when a party gives any information to the conciliator, the panel of conciliators or a member of the panel subject to a specific condition that I t be kept confidential, that information shall not be disclosed to the other party.

UNCITRAL Conciliation Rule 1980	Draft UNCITRAL Model Law on International Commercial Conciliation.
CONFIDENTIALITY Article 14. The conciliator and the parties must keep confidential all matters relating to the conciliation proceedings. Confidentiality extends also the settement agreement, except where its disclosure is necessary for purposes of implementation and enforcement	Article 10. Duty of confidentiality Unless otherwise agreed by the parties, all information relating to the conciliation proceedings shall be kept confidential, except where disclosure is required under the law or for the purposes of implementation or enforcement of a settlement agreement.
ADMISSIBILITY OF EVIDENCE IN OTHER PROCEEDINGS Article 20. The parties undertake not to rely on or introduce as evidence in arbitral or judicial proceedings, whether or not such proceedings relate to the dispute that is the subject of the conciliation proceedings; (a) Views expessed or suggestions made by the other party in respect of a possible settlement of the dispute; (b) Admissions made by the other party in the course of the conciliation proceedings; (c) Proposals made by the conciliator;	Article 11. Admissibility of evidence in other proceedings (1) Unless otherwise agreed by t he parties, a party that participated in the conciliation Proceedings or a third person, including a conciliator, shall not in arbitral, judicial or similar proceedings rely on, introduce as evidence or give testimony or evidence regarding, any of the following: (a) An invitation by aparty to engage in conciliation proceedings or the fact that a party was willing to participate in conciliation proceedings; (b) Views expressed or suggestions made by a party to the conciliation in repect of a possible settlement of the dispute;

UNCITRAL Conciliation Rule 1980	Draft UNCITRAL Model Law on International Commercial Conciliation.
(d) The fact that the other party had indicated his willingness to accept a proposal for settlement made by the conciliator.	(c) Statements or admissions made by a party in the course of the conciliation proceedings; (d) Proposals made by the conciliator; (e) The fact that a party to the conciliation had indicated its willingness to accept a proposal for settlement made by the conciliator; (f) A document prepared solely for purposes of the conciliation proceedings. (2) Paragraph (1) of this article applies irrespective of the form of the information or evidence referred to therein. (3) The disclosure of the information referred to in paragraph (1) of this article shall not be ordered by an arbitral tribunal, court or other competent governmental authority and, if such information is offered as evidence in contravention of paragraph (1) of this article, that evidence shall be treated as inadmissible. Nevertheless, such information may be disclosed or admitted in evidence to the extent required under the law or for the purposes of implementation or enforcement of a settlement agreement. (4) The provisions of paragraphs (1), (2) and (3) of this article apply whether or not the arbitral, judicial or similar proceedings relate to the dispute that is or was the subject matter of the conciliation proceedings.

UNCITRAL Conciliation Rule 1980	Draft UNCITRAL Model Law on International Commercial Conciliation.
	(5) Subject to the limitations of paragraph (1) of this article, evidence that is otherwise admissible in arbitral or court proceedings does not become inadmissible as a consequence of having been used in a conciliation.
ROLE OF CONCILIATOR IN OTHER PROCEEDINGS Article 19. The parties and the conciliator undertake that the conciliator will not act as an arbitrator or as a representative or counsel of a party in any arbitral or judicial proceedings in respect of a dispute that is the subject of the conciliation proceedings. The parties also undertake that they will not t present the conciliator as a witness in any such proceedings.	Article 13. Conciliator acting as arbitrator Unless otherwise agreed by the parties, the conciliator shall not act as an arbitrator in respect of a dispute that was or is the subject of the conciliation proceedings or in repect of another dispute that has arisen from the same contract or any related contract.

UNCITRAL Conciliation Rule 1980	Draft UNCITRAL Model Law on International Commercial Conciliation.
TERMINATION OF CONCILIATION PROCEEDINGS Article 15. The conciliation proceedings are terminated: (a) By the signing of the settlement agreement by the parties, on the date of the agreement; or (b) By a written declaration of the conciliator, after consultation with the parties, to the effect that further efforts at conciliation are no longer justified, on the date of the declaration; or (c) By awritten declaration of the parties addressed to the conciliator to the effect that the conciliation proceedinga are terminated, on the date of the declaration; or (d) By writen declaration of a party to the other party and the conciliator, if appointed, to the effect that the conciliation proceedings are terminated, on the date of the declaration.	Article 12. Termination of conciliation The conciliation proceedings are terminated: (a) By the conclusion of a settlement agreement by the parties, on the date of the agreement; (b) By a written declaration of the conciliator or the panel of conciliators, after consultation with the parties, to the effect that further efforts at conciliation are no longer justified, on the date of the declaration ; (c) By a written declaration of the parties addressed to the conciliator or the panel of conciliators to the effect that the conciliation proceedings are terminated, on the date of the declaration; or

UNCITRAL Conciliation Rule 1980	Draft UNCITRAL Model Law on International Commercial Conciliation.
RESORT TO ARBITRAL OR JUDICIAL PROCEEDINGS Article 16. The parties undertake not to intiate, during the conciliation proceedings, any arbitral o r judicial proceedings in respect of a dispute that is the subject of the conciliation proceedings, except that a party may initiate arbitral or judicial proceedings where, in his opinion, such proceedings are necessary for preserving his rights.	Article 14. Resort to arbitral or judicial proceedings (1) Where the parties have agreed to conciliate and have expressly undertaken not to initiate during a specified period of time or until a spectified event has occurred arbitral or judicial proceedings with respect ot an existing or future dispute, such an undertaking shall be given effect by the arbitral tribunal or the court until the terms of the undertaking have been complied with. (2) A party may nevertheless initiate arbitral or judicial proceedings where, in its sole discretion, it considers such proceedings necessary to preserve its ritghts, initiation of such proceedings is not of itself to be regarded as a waiver of the agreement ot conciliate or as a termination of the conciliation proceedings.

UNCITRAL Conciliation Rule 1980	Draft UNCITRAL Model Law on International Commercial Conciliation.
SETTLEMENT AGREEMENT Article 13. (1) When it appears to the conciliator that there exist elements of a settlement which would be acceptable to the parties, he formulates the terms of a possible settlement and submi ts them to the parties for their observations. After receiving the observations of the parties, the conciliator may reformulate the terms of a possible settlement in the light of such observations. (2) If the parties reach agreement on a settlement of the dispute, they draw up and sign a written settlement agreement. ** If requested by the parties, the conciliator draws up, or assists the parties in drawing up, the settlement agreement. (3) The parties by signing the settlement agreement put an end to the dispute and are bound by the agreement.	Aricle 15. Enforceability of settlement agreement [4] If the parties reach and sign an agreement settling a dispute, that settlement agreement is binding and enforceable... (the enaction State nserts a description of the method of enforcing settlement agreements or refers to provisions governing such enforcement).

ข้อบังคับกระทรวงยุติธรรม
ว่าด้วยการประนอมข้อพิพาท สถาบันอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม

ด้วยกระทรวงยุติธรรมได้จัดตั้งสำนักงานอนุญาโตตุลาการขึ้นในสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบการประนอมข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการให้เป็นวิธีระงับข้อพิพาททางแพ่งและพาณิชย์ที่ควบคู่กับการพิจารณาพิพากษาโดยศาลยุติธรรม จึงจำเป็นต้องตราข้อบังคับการประนอมข้อพิพาท สถาบันอนุญาโตตุลาการกระทรวงยุติธรรมขึ้น ดังต่อไปนี้

ข้อบังคับการประนอมข้อพิพาท
สถาบันอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม

หมวด ๑ บทนิยาม

ข้อ ๑ ในข้อบังคับนี้

(๑) *"สำนักงาน"* หมายถึง สำนักงานอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม

(๒) *"สถาบัน"* หมายถึง สถาบันอนุญาโตตุลาการของสำนักงานอนุญาโตตุลาการ

(๓) *"คณะกรรมการ"* หมายถึง คณะกรรมการอนุญาโตตุลาการสำนักงานอนุญาโตตุลาการซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(๔) *"ผู้อำนวยการ"* หมายถึง ผู้อำนวยการสำนักงานอนุญาโตตุลาการ

(๕) *"ผู้ประนอมข้อพิพาท"* หมายถึง ผู้ประนอมข้อพิพาทซึ่งสำนักงานได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามคำแนะนำและเห็นชอบของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงผู้ประนอมข้อพิพาทเฉพาะคดีที่คู่กรณีแต่งตั้งจากบุคคลที่มิได้อยู่ในทะเบียนของสำนักงานด้วย

(๖) *"อนุญาโตตุลาการ"* หมายถึง อนุญาโตตุลาการผู้ชี้ขาดปัญหาข้อพิพาทซึ่งสำนักงานได้ขึ้นทะเบียนไว้ ตามคำแนะนำและเห็นชอบของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงอนุญาโตตุลาการเฉพาะคดีซึ่งคู่กรณีแต่งตั้งจากบุคคลที่มิได้อยู่ในทะเบียนของสำนักงานด้วย

(๗) *"ข้อบังคับการประนอมข้อพิพาท"* หมายถึง ข้อบังคับการประนอมข้อพิพาทของสถาบัน

(๘) *"ข้อบังคับอนุญาโตตุลาการ"* หมายถึง ข้อบังคับอนุญาโตตุลาการของสถาบัน

หมวด ๒ การประนอมข้อพิพาท

การนัดประชุมคู่พิพาท

ข้อ ๒

(๑) ก่อนเสนอข้อพิพาทให้ผู้ประนอมข้อพิพาทดำเนินการให้ผู้อำนวยการนัดประชุมคู่กรณีเพื่อหาทางเจรจาตกลงกันเกี่ยวกับกรณีพิพาท หากผู้อำนวยการเห็นว่าจำเป็นและคู่กรณีเห็นสมควร ให้ตั้งบุคคลคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ประนอมข้อพิพาท

(๒) บุคคลใดที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ประนอมข้อพิพาทในข้อพิพาทใด ย่อมไม่อาจเป็นอนุญาโตตุลาการในข้อพิพาทนั้นได้อีก

การใช้ข้อบังคับการประนอมข้อพิพาท

ข้อ ๓

(๑) ข้อบังคับการประนอมข้อพิพาทย่อมใช้บังคับแก่การประนอมข้อพิพาทซึ่งเกิดขึ้นจากสัญญาหรือเกี่ยวกับสัญญาหรือนิติสัมพันธ์อื่น ซึ่งคู่กรณีประสงค์จะให้มีการระงับข้อพิพาทโดยการประนอมข้อพิพาทภายใต้การจัดการของสถาบัน

(๒) คู่กรณีอาจตกลงยกเว้นหรือเปลี่ยนแปลงข้อบังคับการประนอมข้อพิพาทในเวลาใด ๆ ก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือ แต่ทั้งนี้ย่อมไม่กระทบถึงความสมบูรณ์แห่งการที่ได้กระทำไปแล้ว

(๓) ข้อบังคับการประนอมข้อพิพาทใดเป็นการผิดแผกแตกต่างกับบทบัญญัติของกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น

ข้อ ๔ คู่กรณีตกลงจะไม่ใช้สิทธิในการระงับข้อพิพาททางศาล หรือโดยทางอนุญาโตตุลาการในระหว่างการประนอมข้อพิพาท

กระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาท

ข้อ ๕

(๑) คู่กรณีฝ่ายหนึ่งอาจมีหนังสือไปถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อให้ระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นโดยการประนอมข้อพิพาทตามข้อบังคับการประนอมข้อพิพาท

(๒) ให้ถือว่ากระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาทเริ่มขึ้น เมื่อคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งตอบรับให้มีการระงับข้อพิพาทโดยการประนอมข้อพิพาท คำตอบรับดังกล่าวให้ทำเป็นหนังสือ

(๓) หากคู่กรณีฝ่ายที่เสนอให้มีการประนอมข้อพิพาทมิได้รับคำตอบรับจากอีกฝ่ายหนึ่งภายในเวลา ๓๐ วันนับแต่วันที่ฝ่ายนั้นได้รับคำเสนอให้ประนอมข้อพิพาท หรือภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำเสนอให้ประนอมข้อพิพาท ผู้เสนอให้ประนอมข้อพิพาทอาจถือว่าอีกฝ่ายหนึ่งปฏิเสธคำเสนอดังกล่าว และหากผู้เสนอให้ประนอมข้อพิพาทประสงค์จะถือเช่นนั้น ให้แจ้งคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งทราบ

จำนวนผู้ประนอมข้อพิพาท

ข้อ ๖ ให้มีผู้ประนอมข้อพิพาทจำนวน ๑ คน เว้นแต่คู่กรณีจะเห็นสมควรให้มีผู้ประนอมข้อพิพาทมากกว่า ๑ คน ในกรณีดังกล่าวให้ผู้ประนอมข้อพิพาทกระทำการร่วมกัน

การแต่งตั้งผู้ประนอมข้อพิพาท

ข้อ ๗ คู่กรณีอาจแต่งตั้งผู้ประนอมข้อพิพาทเองหรืออาจให้ผู้อำนวยการแนะนำหรือแต่งตั้งผู้ประนอมข้อพิพาทให้ก็ได้

ข้อ ๘

(๑) เมื่อได้แต่งตั้งผู้ประนอมข้อพิพาทแล้ว ให้คู่กรณีแต่ละฝ่ายเสนอข้อพิพาทของตนเป็นหนังสือต่อผู้ประนอมข้อพิพาท แสดงให้เห็นถึงลักษณะและประเด็นแห่งข้อพิพาท ในการนี้ให้ส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวแก่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง

(๒) ในระหว่างกระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาท ผู้ประนอมข้อพิพาทอาจขอให้คู่กรณีแถลงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเมื่อเห็นสมควร

บทบาทของผู้ประนอมข้อพิพาท

ข้อ ๙

(๑) ผู้ประนอมข้อพิพาทจักช่วยให้คู่กรณีในข้อพิพาทบรรลุถึงความตกลงด้วยความเป็นกลางและอิสระ

(๒) ในการประนอมข้อพิพาท ผู้ประนอมข้อพิพาทพึงใช้หลักความยุติธรรม โดยพิจารณาถึงสิทธิและหน้าที่ของคู่พิพาท ประเพณีทางการค้า และพฤติการณ์อื่นซึ่งเกี่ยวข้อง รวมทั้งทางปฏิบัติต่อกันของคู่กรณีที่ผ่านมา

(๓) หากเห็นว่าจำเป็น และคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดร้องขอ ผู้ประนอมข้อพิพาทอาจให้คู่กรณีนำพยานบุคคลเข้าสืบ แต่ทั้งนี้ให้คำนึงถึงหลักการที่ให้การประนอมข้อพิพาทเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว

(๔) ไม่ว่าในระยะใดของการประนอมข้อพิพาท ผู้ประนอมข้อพิพาทอาจทำข้อเสนอประนอมข้อพิพาทแก่คู่กรณี ข้อเสนอดังกล่าวอาจทำด้วยวาจาและไม่จำต้องให้เหตุผลแห่งข้อเสนอนั้น

ข้อ ๑๐ ให้สำนักงานโดยผู้อำนวยการเป็นผู้กำหนดสถานที่ซึ่งใช้เป็นที่ดำเนินกระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาท ดูแลและกำกับการประนอมข้อพิพาทให้ดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว และถูกต้อง

สัญญาประนอมข้อพิพาท

ข้อ ๑๑

(๑) เมื่อคู่กรณีสามารถตกลงประนีประนอมในข้อพิพาท ให้ผู้ประนอมข้อพิพาทร่างสัญญาประนอมข้อพิพาทขึ้น แล้วให้คู่กรณีลงลายมือชื่อในสัญญาดังกล่าว

(๒) ในสัญญาประนอมข้อพิพาทตาม (๑) หากคู่กรณีประสงค์ อาจระบุข้อกำหนดอนุญาโตตุลาการว่า ให้ระงับข้อพิพาทซึ่งเกิดขึ้นจากสัญญาหรือเกี่ยวเนื่องกับสัญญาดังกล่าวโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ

การรักษาความลับ

ข้อ ๑๒ ให้สำนักงานและผู้ประนอมข้อพิพาทรักษาความลับเกี่ยวกับกระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาท ทั้งนี้รวมทั้งการรักษาความลับเกี่ยวกับสัญญาประนอมข้อพิพาท เว้นแต่กรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งการบังคับตามสัญญาประนอมข้อพิพาทดังกล่าว

การสิ้นสุดแห่งกระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาท

ข้อ ๑๓ กระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาทสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) คู่กรณีทั้งสองฝ่ายได้ลงนามในสัญญาประนอมข้อพิพาท

(๒) ผู้ประนอมข้อพิพาทมีคำแถลงเป็นหนังสือว่าการประนอมข้อพิพาทสิ้นสุดลงเนื่องจากไม่มีประโยชน์ที่จะดำเนินกระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาทต่อไป

(๓) คู่กรณีในข้อพิพาทต่างเห็นสมควรให้การประนอมข้อพิพาทยุติลงโดยทำความตกลงเป็นหนังสือ

(๔) คู่กรณีฝ่ายหนึ่งมีหนังสือไปยังคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง และผู้ประนอมข้อพิพาทแสดงความประสงค์ให้การประนอมข้อพิพาทยุติลง

ค่าใช้จ่าย

ข้อ ๑๔ ภายหลังกระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาทสิ้นสุดลง ให้สำนักงานกำหนดค่าใช้จ่ายในการประนอมข้อพิพาทเพื่อเรียกเก็บจากคู่กรณี ค่าใช้จ่ายในการประนอมข้อพิพาทให้รวมถึงค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้

(๑) ค่าป่วยการของผู้ประนอมข้อพิพาท

(๒) ค่าพาหนะเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ของผู้ประนอมข้อพิพาท

(๓) ค่าพาหนะเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ของพยาน

(๔) ค่าธรรมเนียมของสำนักงาน

ข้อ ๑๕ เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่น ให้คู่กรณีรับผิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของการประนอมข้อพิพาทโดยเท่าเทียมกัน

ข้อ ๑๖

(๑) ก่อนการประนอมข้อพิพาท ผู้อำนวยการอาจให้คู่กรณีวางเงินประกันค่าใช้จ่ายในกระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาท การวางประกันค่าใช้จ่ายดังกล่าวพึงให้คู่กรณีออกใช้เท่าเทียมกัน

(๒) ในระหว่างดำเนินกระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาท ผู้อำนวยการอาจให้คู่กรณีวางประกันค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม

(๓) หากคู่กรณีมิได้วางประกันค่าใช้จ่ายตามที่ระบุไว้ใน (๑) และ (๒) ภายในเวลา ๓๐ วันนับแต่ได้รับคำบอกกล่าว ผู้อำนวยการอาจให้พักกระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาท

(๔) ภายหลังจากที่กระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาทสิ้นสุดลง ให้สำนักงานจัดทำบัญชีค่าใช้จ่ายในกระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาทและให้คืนเงินประกันส่วนที่เหลือแก่คู่กรณี

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประนอมข้อพิพาทและคู่กรณี

ข้อ ๑๗ คู่กรณีและผู้ประนอมข้อพิพาทสัญญาว่าผู้ประนอมข้อพิพาทจะไม่รับ

หน้าที่เป็นอนุญาโตตุลาการ หรือผู้แทน หรือทนายความของคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในการอนุญาโตตุลาการหรือในศาลเกี่ยวกับข้อพิพาท ซึ่งเป็นมูลแห่งกระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาท คู่กรณีสัญญาว่าจะไม่อ้างผู้ประนอมข้อพิพาทเป็นพยานในกระบวนพิจารณาดังกล่าว

ข้อ ๑๘ คู่กรณีสัญญาว่าจะไม่อ้างหรือนำสิ่งต่อไปนี้เป็นพยานในกระบวนพิจารณาขั้นอนุญาโตตุลาการหรือศาลยุติธรรม ไม่ว่าในการพิจารณาดังกล่าวจะมีประเด็นเกี่ยวเนื่องถึงข้อพิพาทอันเป็นมูลแห่งกระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาทหรือไม่

(๑) ความเห็นหรือข้อเสนอแนะซึ่งเสนอโดยคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งในกระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาท

(๒) คำรับของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งในระหว่างกระบวนพิจารณาประนอมข้อพิพาท

(๓) ข้อเสนอหรือความเห็นซึ่งเสนอโดยผู้ประนอมข้อพิพาท

(๔) ข้อเท็จจริงที่ว่าคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งพร้อมที่จะยอมรับข้อเสนอประนอมข้อพิพาทซึ่งเสนอโดยผู้ประนอมข้อพิพาท

แบบอย่างข้อกำหนดการประนอมข้อพิพาท

ข้อ ๑๙ คู่กรณีอาจระบุข้อกำหนดการประนอมข้อพิพาทดังต่อไปนี้ในสัญญาเพื่อให้สถาบันเป็นผู้จัดประนอมข้อพิพาท และใช้ข้อบังคับการประนอมข้อพิพาทบังคับแก่การประนอมข้อพิพาทนั้น

"ในกรณีที่มีข้อพิพาทเกิดขึ้นจากสัญญานี้ หรือเกี่ยวเนื่องกับสัญญานี้ คู่สัญญาประสงค์จะให้มีการระงับข้อพิพาทโดยการตกลงไกล่เกลี่ยด้วยวิธีประนอมข้อพิพาท ตามข้อบังคับการประนอมข้อพิพาทของสถาบันอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะที่มีการเสนอข้อพิพาทเพื่อการประนอมข้อพิพาท และให้อยู่ภายใต้การจัดการของสถาบันดังกล่าว"

จึงขอประกาศมาเพื่อทราบทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๓
พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๕๔ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๓๓

ระเบียบศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ในการระงับข้อพิพาทโดยการไกล่เกลี่ยให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม โดยไม่ต้องมีการสืบพยานและวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดี ซึ่งการระงับข้อพิพาทโดยการไกล่เกลี่ยดังกล่าวถือได้ว่าเป็นมาตรการที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชน ทั้งจะช่วยลดปริมาณคดีที่จะต้องมีการสืบพยานและวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทลงด้วย จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒. ระเบียบให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกระเบียบศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๔๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๔. ในระเบียบนี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

"รองอธิบดี" หมายความว่า รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

"ผู้ไกล่เกลี่ย" หมายความว่า ผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ไกล่เกลี่ย

"คณะไกล่เกลี่ย" หมายความว่า ผู้ไกล่เกลี่ย ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดำเนินการไกล่เกลี่ยคดีที่มีการส่งสำนวนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ย

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการศาลยุติธรรมและลูกจ้างในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติงานในเรื่องการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

หมวด ๒
ผู้ไกล่เกลี่ย

ข้อ ๕. ให้อธิบดีแต่งตั้งผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางที่สมัครใจ เป็นผู้ไกล่เกลี่ย

ข้อ ๖. อธิบดีหรือรองอธิบดีเป็นผู้มอบหมายคดีให้ผู้ไกล่เกลี่ยคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นคณะไกล่เกลี่ย ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม ประกอบกับความเป็นไปได้ในการที่ทำให้ข้อพิพาทระงับไปด้วยความพอใจและความรู้สึกที่ดีต่อกันของคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเป็นสำคัญ

ในคณะไกล่เกลี่ยที่มีผู้ไกล่เกลี่ยหลายคน ให้อธิบดีหรือรองอธิบดีกำหนดผู้ไกล่เกลี่ยคนหนึ่งเป็นผู้ไกล่เกลี่ยเจ้าของสำนวน

ข้อ ๗. คดีที่เข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยแล้ว หากอธิบดีหรือรองอธิบดีเห็นว่าคดีนั้นไม่สมควรดำเนินการไกล่เกลี่ยต่อไป อธิบดีหรือรองอธิบดีอาจสั่งให้ส่งสำนวนคืนผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน เพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปได้

หมวด ๓
การคัดเลือกคดีเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ย

ข้อ ๘. คดีแพ่งทั้งปวงและคดีอาญาที่เป็นความผิดอันยอมความได้ ซึ่งคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายแถลงขอให้ส่งสำนวนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ย ให้ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนพยายามดำเนินการไกล่เกลี่ยก่อน โดยผู้พิพากษาคนเดียวสามารถดำเนินการไกล่เกลี่ยได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการไกล่เกลี่ยในห้องพิจารณาโดยไม่ต้องใช้ห้องไกล่เกลี่ย

ข้อ ๙. ไม่ว่ากระบวนการพิจารณาดำเนินอยู่ในขั้นใด ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน อธิบดีหรือรองอธิบดี โดยความสมัครใจของคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย อาจสั่งให้ส่งสำนวนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยได้ และในกรณีเช่นว่านี้ ผู้ไกล่เกลี่ยในคณะไกล่เกลี่ยต้องไม่เป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนหรือองค์คณะในคดีนั้น เว้นแต่จะเป็นความประสงค์ของคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่จะให้ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนหรือองค์คณะดังกล่าวเป็นผู้ไกล่เกลี่ยในคณะไกล่เกลี่ยนั้นได้

การส่งสำนวนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยตามคำขอของคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนว่าจะอนุญาตหรือไม่ โดยพิจารณาจากความประสงค์ที่แท้จริงของคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และความเป็นไปได้ที่การไกล่เกลี่ยจะบรรลุผลในการระงับข้อพิพาท

ในกรณีที่คู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายประสงค์ให้มีการส่งสำนวนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ย แต่ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนเห็นว่าไม่ควรอนุญาต ให้ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนปรึกษาอธิบดีหรือรองอธิบดีก่อนมีคำสั่ง

ในกรณีที่คู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายประสงค์ให้นำคดีที่เคยไกล่เกลี่ยแล้วมาไกล่เกลี่ยใหม่ แต่ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนเห็นว่าไม่ควรอนุญาต ให้ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนปรึกษาอธิบดีหรือรองอธิบดีก่อนมีคำสั่งเช่นกัน และหากผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนกับอธิบดีหรือรองอธิบดีเห็นพ้องต้องกันว่าสมควรให้ดำเนินการไกล่เกลี่ยใหม่ ก็ให้ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนสั่งอนุญาต ทั้งนี้คณะไกล่เกลี่ยใหม่ซึ่งอธิบดีหรือรองอธิบดีจะมอบให้ดำเนินการไกล่เกลี่ยตามระเบียบ ข้อ ๖. ต้องมิใช่คณะเดิมที่เคยดำเนินการไกล่เกลี่ยมาแล้ว เว้นแต่คู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายประสงค์ให้คณะไกล่เกลี่ยเดิมดำเนินการไกล่เกลี่ย

ข้อ ๑๐. ภายใต้บังคับระเบียบ ข้อ ๙. คดีที่ได้รับอนุญาตให้ส่งสำนวนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ย ให้ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนจดรายงานกระบวนพิจารณา สั่งงดการดำเนินกระบวนพิจารณาไว้ชั่วคราว และกำหนดวันนัดไกล่เกลี่ยไว้ แล้วส่งสำนวนให้อธิบดีหรือรองอธิบดีเพื่อมอบหมายให้แก่คณะไกล่เกลี่ยดำเนินการไกล่เกลี่ยต่อไป

หากผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน อธิบดีหรือรองอธิบดีเห็นว่าการส่งสำนวนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยจะเป็นเหตุให้การพิจารณาคดีต้องหยุดชะงักโดยไม่สมควรหรือล่าช้าเกินควร ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน อธิบดีหรือรองอธิบดีอาจมีคำสั่งให้ดำเนินกระบวนพิจารณาไปพร้อมกับการดำเนินการไกล่เกลี่ยได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงประโยชน์ของคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๑. คดีที่เข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยแล้ว ให้ตั้งสำนวนไกล่เกลี่ย โดยออกหมายเลขคดีดำใช้อักษรย่อ ก. นำหน้าเลขคดีแล้วผูกติดกับสำนวนหลัก หากมีการดำเนินกระบวนพิจารณาใด ๆ เกี่ยวกับสำนวนหลักระหว่างคดีอยู่ในระบบไกล่เกลี่ย ให้เจ้าหน้าที่ปลดสำนวนไกล่เกลี่ยออกจากสำนวนหลักเพื่อส่งสำนวนหลักไปดำเนินกระบวนพิจารณาดังกล่าวก่อน แล้วจึงส่งสำนวนหลักคืนสู่งานไกล่เกลี่ย

เมื่อดำเนินการไกล่เกลี่ยเสร็จ ไม่ว่าคู่ความจะตกลงกันได้หรือไม่ก็ตาม ให้ออกหมายเลขคดีแดง โดยใช้อักษรย่อ ก นำหน้าเลขคดี สำหรับคดีที่มีการไกล่เกลี่ยใหม่ตามระเบียบข้อ ๙. วรรคสี่ ให้ออกหมายเลขคดีไกล่เกลี่ยใหม่ทุกครั้ง

ข้อ ๑๒. ภายใต้บังคับระเบียบ ข้อ ๑๖. การดำเนินกระบวนพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง นอกจากการดำเนินการไกล่เกลี่ย ให้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด ๔
การดำเนินการไกล่เกลี่ย

ข้อ ๑๓. เมื่อได้รับสำนวนคดีแล้ว ให้คณะไกล่เกลี่ยดำเนินการไกล่เกลี่ยโดยไม่ชักช้า ตามที่เห็นสมควรและเป็นธรรมแก่คู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

ให้ดำเนินการไกล่เกลี่ยในห้องที่จัดไว้โดยเฉพาะ แต่ถ้าคณะไกล่เกลี่ยเห็นสมควรหรือคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร้องขอ จะดำเนินการไกล่เกลี่ย ณ สถานที่อื่นใดอันสมควรแก่กรณีก็ได้ โดยได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือรองอธิบดี

ข้อ ๑๔. ภายใต้บังคับระเบียบ ข้อ ๑๓. วรรคสอง คณะไกล่เกลี่ยอาจนัดหมายให้คู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมาศาลพร้อมกันหรืออาจนัดหมายให้ไปพร้อมกัน ณ สถานที่ใดๆ เพื่อให้การไกล่เกลี่ยสำเร็จด้วยดีก็ได้

✓ ข้อ ๑๕. ให้คณะไกล่เกลี่ยแจ้งให้คู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทราบว่า ข้อเท็จจริงและการดำเนินการในชั้นไกล่เกลี่ยนั้น คู่ความไม่อาจนำไปใช้อ้างอิงในการดำเนินกระบวนพิจารณาในคดีใดๆ ของศาลได้ โดยให้คณะไกล่เกลี่ยจดแจ้งข้อความดังกล่าวไว้ในรายงานกระบวนพิจารณาชั้นไกล่เกลี่ยนัดแรก แล้วให้คู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายลงลายมือชื่อรับรองไว้ในรายงานกระบวนพิจารณานั้นด้วย

ข้อ ๑๖. เมื่อคณะไกล่เกลี่ยดำเนินการไกล่เกลี่ยแล้วเสร็จ หากการไกล่เกลี่ยในคดีแพ่งสำเร็จโดยโจทก์ถอนฟ้องหรือมีการทำสัญญาประนีประนอมยอมความ หรือคดีอาญาที่ไกล่เกลี่ยสำเร็จโดยโจทก์หรือผู้เสียหายตกลงกับจำเลยได้ แล้วโจทก์ถอนฟ้องหรือผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์ ให้คณะไกล่เกลี่ยเป็นผู้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาตามยอม แต่ในกรณีที่คณะไกล่เกลี่ยนั้นไม่มีผู้ไกล่เกลี่ยที่เป็นผู้พิพากษาหรือมีเพียงหนึ่งคน ให้ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนและผู้พิพากษาอีกคนหนึ่งในคณะของตนหรือผู้พิพากษาอีกคนหนึ่งในคณะของผู้พิพากษานั้น แล้วแต่กรณี ร่วมเป็นองค์คณะด้วย ส่วนในกรณีที่คณะไกล่เกลี่ยไม่มีผู้ไกล่เกลี่ยที่เป็นผู้พิพากษาสมทบ ให้ผู้พิพากษาสมทบเวรชี้ร่วมเป็นองค์คณะด้วย

ในกรณีที่การไกล่เกลี่ยไม่บรรลุผลให้ตกลงกันได้ ให้คณะไกล่เกลี่ยจดรายงานกระบวนพิจารณาชั้นไกล่เกลี่ย ส่งสำนวนคืนผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนดำเนินกระบวนพิจารณาต่อไป ในกรณีเช่นนี้ให้คณะไกล่เกลี่ยกำหนดวันนัดพร้อม หรือหากผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนเห็นชอบ ก็ให้คณะไกล่เกลี่ยกำหนดวันนัดพิจารณาไปได้ และให้คู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายลงลายมือชื่อทราบนัดไว้ในรายงานกระบวนพิจารณานั้นด้วย

ในกรณีตามวรรคสอง หากเป็นความประสงค์ของคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่จะนำข้อตกลงข้อใดหรือการประนีประนอมในประเด็นข้อใดซึ่งรับกันและไม่ขัดต่อกฎหมายไปใช้อ้างอิงในชั้นพิจารณา ให้คณะไกล่เกลี่ยบันทึกไว้ในรายงานกระบวนพิจารณาชั้นไกล่เกลี่ยโดยละเอียด ตามความประสงค์ของคู่ความดังกล่าว

ข้อ ๑๗. ในกรณีการไกล่เกลี่ยไม่บรรลุผลให้ตกลงกันได้ ให้เจ้าหน้าที่แยกสำนวนไกล่เกลี่ยเก็บไว้เป็นความลับและทำลายภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่คณะไกล่เกลี่ยมีคำสั่งส่งสำนวนหลักคืน เว้นแต่รายงานกระบวนพิจารณาชั้นไกล่เกลี่ยฉบับที่ส่งสำนวนหลักคืน ให้รวมเก็บไว้ในสำนวนหลัก

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๓

(นายประสพสุข บุญเดช)

อธิบดีผู้พิพากษา

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระเบียบศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๔

โดยที่ในปัจจุบันข้อพิพาททางการเงินมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศเป็นอย่างมาก ทั้งปริมาณคดีข้อพิพาททางการเงินที่ขึ้นสู่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางก็เพิ่มมากขึ้น มีความยุ่งยากซับซ้อนขึ้น และมีความเกี่ยวพันกันระหว่างคู่ความและบุคคลหลายฝ่าย สมควรมีระเบียบว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางการเงินขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการระงับข้อพิพาทโดยการไกล่เกลี่ยให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็วและเที่ยงธรรมยิ่งขึ้น จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๔"

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๓. ในระเบียบนี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

"รองอธิบดี" หมายความว่า รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางให้ปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

"ผู้ไกล่เกลี่ย" หมายความว่า ผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ไกล่เกลี่ย

"คณะไกล่เกลี่ย" หมายความว่า ผู้ไกล่เกลี่ย ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดำเนินการไกล่เกลี่ยคดีที่มีการส่งสำนวนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ย

"ผู้ทรงคุณวุฒิ" หมายความว่า ผู้มีความรู้ความชำนาญทางการเงิน การบัญชี การบริหารหรือสาขาอื่น ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักระงับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการศาลยุติธรรมและลูกจ้างในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติงานในเรื่องการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

"ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท" หมายความว่า ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของสำนักระงับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม

"ข้อพิพาททางการเงิน" หมายความว่า ข้อพิพาทที่ธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น รวมทั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์หรือองค์กรธุรกิจที่ประกอบธุรกิจลักษณะเดียวกัน เป็นเจ้าหนี้เรียกร้องหนี้จากลูกหนี้รายเดียวหรือหลายราย อันเนื่องมาจากการให้สินเชื่อ การค้ำประกัน การออกตราสารการเงิน หรือการให้บริการทางการเงิน รวมทั้งหนี้อื่นของเจ้าหนี้ที่เกี่ยวพันกับกิจการของลูกหนี้ด้วย

"ค่าใช้จ่าย" หมายความว่า ค่าป่วยการ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทนอย่างอื่นของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งอาจเบิกจ่ายได้จากสำนักระงับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม

หมวด ๒
ผู้ไกล่เกลี่ยและคณะไกล่เกลี่ย

ข้อ ๔. ให้อธิบดีแต่งตั้งผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางที่สมัครใจ เป็นผู้ไกล่เกลี่ย

ข้อ ๕. อธิบดีหรือรองอธิบดีเป็นผู้มอบหมายคดีให้ผู้ไกล่เกลี่ยคนหนึ่งหรือหลายคนตามที่เห็นสมควร เป็นคณะไกล่เกลี่ย ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม ประกอบกับความเป็นไปได้ในการที่ทำให้ข้อพิพาทระงับไปด้วยความพอใจและความรู้สึกที่ดีต่อกันของคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเป็นสำคัญ แต่ผู้ไกล่เกลี่ยในคณะไกล่เกลี่ยต้องไม่เป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนหรือองค์คณะในคดีนั้น และในการนำคดีที่เคยไกล่เกลี่ยมาแล้วมาดำเนินการไกล่เกลี่ยใหม่ คณะไกล่เกลี่ย

ต้องมิใช่คณะไกล่เกลี่ยเดิมที่เคยดำเนินการไกล่เกลี่ยมาแล้ว เว้นแต่จะเป็นความประสงค์ของคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ให้ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนหรือองค์คณะเป็นผู้ไกล่เกลี่ยในคณะไกล่เกลี่ยนั้นได้ หรือให้คณะไกล่เกลี่ยเดิมดำเนินการไกล่เกลี่ยใหม่ได้ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๖. ในคณะไกล่เกลี่ยที่มีผู้ไกล่เกลี่ยหลายคน ให้อธิบดีหรือรองอธิบดีกำหนดผู้ไกล่เกลี่ยคนหนึ่งเป็นผู้ไกล่เกลี่ยเจ้าของสำนวน

หมวด ๓
การส่งสำนวนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ย

ข้อ ๗. คดีข้อพิพาททางการเงินซึ่งผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนเห็นว่าอาจระงับไปได้ด้วยการไกล่เกลี่ย หรือคู่ความที่เกี่ยวข้องฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทุกฝ่ายแถลงขอให้ส่งสำนวนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ย ให้ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนพยายามดำเนินการไกล่เกลี่ยก่อน โดยผู้พิพากษาคนเดียวสามารถดำเนินการไกล่เกลี่ยในห้องพิจารณาได้

ข้อ ๘. ไม่ว่ากระบวนพิจารณาจะดำเนินอยู่ในชั้นใด ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน โดยความสมัครใจของคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย อาจอนุญาตให้ส่งสำนวนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยได้ โดยคำนึงถึงความประสงค์ที่แท้จริงของคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และความเป็นไปได้ที่การไกล่เกลี่ยจะบรรลุผลในการระงับข้อพิพาท

ในกรณีที่คู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ประสงค์ให้มีการส่งสำนวนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยหรือให้นำคดีที่เคยไกล่เกลี่ยมาแล้ว มาดำเนินการไกล่เกลี่ยใหม่ แต่ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนเห็นว่าไม่ควรอนุญาต ให้ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนปรึกษาอธิบดีหรือรองอธิบดีก่อนมีคำสั่ง

ข้อ ๙. คดีที่ได้รับอนุญาตให้ส่งสำนวนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ย ให้ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนจดรายงานกระบวนพิจารณา สั่งงดการดำเนินกระบวนพิจารณาไว้ชั่วคราว และกำหนดวันนัดไกล่เกลี่ยไว้ แล้วเสนอสำนวนให้อธิบดีหรือรองอธิบดี พิจารณามอบหมายให้แก่คณะไกล่เกลี่ยตามข้อ ๕. ต่อไป

หากผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน อธิบดีหรือรองอธิบดีเห็นว่า การส่งสำนวนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ย จะเป็นเหตุให้การพิจารณาและวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทต้องหยุดชะงักโดยไม่สมควรหรือล่าช้าเกินควร ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน อธิบดีหรือรองอธิบดี แล้วแต่กรณี อาจสั่งให้ดำเนินกระบวนพิจารณาไปพร้อมกับการดำเนินการไกล่เกลี่ยได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของคู่ความที่เกี่ยวข้องเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๐. คดีที่ส่งสำนวนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยแล้ว ให้ตั้งสำนวนไกล่เกลี่ย โดยออกหมายเลขคดีดำและใช้อักษรย่อ กง. นำหน้าเลขคดี แล้วผูกติดกับสำนวนหลัก และในระหว่างการดำเนินการไกล่เกลี่ยนั้น หากมีการดำเนินกระบวนพิจารณาใดๆ เกี่ยวกับสำนวนหลัก ให้เจ้าหน้าที่ปลดสำนวนไกล่เกลี่ยออกจากสำนวนหลัก เพื่อส่งสำนวนหลักไปดำเนินกระบวนพิจารณาดังกล่าวก่อน แล้วจึงส่งสำนวนหลักคืนสู่งานไกล่เกลี่ย

เมื่อการไกล่เกลี่ยสิ้นสุดลง ไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม ให้ออกหมายเลขคดีแดง และใช้อักษรย่อ กง. นำหน้าเลขคดี เช่นกัน

ในกรณีที่นำคดีที่เคยไกล่เกลี่ยมาแล้ว มาดำเนินการไกล่เกลี่ยใหม่ ให้ตั้งสำนวนไกล่เกลี่ยใหม่และออกหมายเลขคดีไกล่เกลี่ยใหม่ด้วย

ข้อ ๑๑. ภายใต้บังคับข้อ ๑๘. การดำเนินกระบวนพิจารณาใดๆ เกี่ยวกับสำนวนหลักในระหว่างการดำเนินการไกล่เกลี่ยนั้น ให้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน หรือผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนและองค์คณะ แล้วแต่กรณี

หมวด ๔
การดำเนินการไกล่เกลี่ย

ข้อ ๑๒. เมื่อได้รับสำนวนไกล่เกลี่ยแล้ว ให้คณะไกล่เกลี่ยดำเนินการไกล่เกลี่ยโดยไม่ชักช้า ตามที่เห็นสมควรและเป็นธรรมแก่คู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

ให้ดำเนินการไกล่เกลี่ยในห้องที่จัดไว้โดยเฉพาะ แต่ถ้าคณะไกล่เกลี่ยเห็นสมควรหรือคู่ความที่เกี่ยวข้องฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ คณะไกล่เกลี่ยจะดำเนินการไกล่เกลี่ย ณ สถานที่อื่นใดอันสมควรแก่กรณีก็ได้ โดยได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีหรือรองอธิบดี

ข้อ ๑๓. เพื่อประโยชน์ในการไกล่เกลี่ย เมื่อคณะไกล่เกลี่ยเห็นสมควร หรือคู่ความที่เกี่ยวข้องฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ คณะไกล่เกลี่ยอาจนัดหมายให้คู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมาร่วมในการดำเนินการไกล่เกลี่ยด้วยตนเอง หรือดำเนินการไกล่เกลี่ยเป็นการลับเฉพาะต่อหน้าคู่ความทุกฝ่ายหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งโดยจะให้มีทนายความอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๑๔. ก่อนดำเนินการไกล่เกลี่ย ให้คณะไกล่เกลี่ยแจ้งให้คู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทราบว่า ข้อเท็จจริงและความเห็นที่ปรากฏในการดำเนินการไกล่เกลี่ย และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการไกล่เกลี่ยนั้น ไม่อาจนำไปใช้อ้างอิงในกระบวนพิจารณาในคดีใดๆ ของศาลได้ แล้วให้คณะไกล่เกลี่ยจดข้อความนั้นลงไว้ในรายงานกระบวนพิจารณาชั้นไกล่เกลี่ยนัดแรกนั้น และให้คู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญด้วย

ข้อ ๑๕. ในการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางการเงินที่มีปัญหายุ่งยากซับซ้อน และจำเป็นต้องอาศัยความรู้ความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อคณะไกล่เกลี่ยเห็นสมควรหรือคู่ความที่เกี่ยวข้องฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ คณะไกล่เกลี่ยอาจตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแจ้งให้สำนักระงับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรมส่งผู้ทรงคุณวุฒินั้นมาให้ แต่ในกรณีที่คณะไกล่เกลี่ยนั้น ไม่มีผู้ไกล่เกลี่ยที่เป็นผู้พิพากษา ให้คณะไกล่เกลี่ยแจ้งให้ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนดำเนินการให้

ให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายจากสำนักระงับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรมให้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ตามระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการไกล่เกลี่ยเพื่อระงับข้อพิพาททางการเงิน

ข้อ ๑๖. ภายใต้บังคับข้อ ๑๗. เมื่อครบกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันนัดไกล่เกลี่ยนัดแรก ให้คณะไกล่เกลี่ยส่งสำนวนหลักคืนผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน เพื่อดำเนินกระบวนพิจารณาต่อไป เว้นแต่คณะไกล่เกลี่ยเห็นสมควรขยายระยะเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) คดีที่จำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทเกินสิบล้านบาท ให้ขยายระยะเวลาได้อีกสามสิบวัน

(๒) คดีที่จำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทเกินห้าสิบล้านบาท ให้ขยายระยะเวลาได้อีกสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

(๓) คดีที่จำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทเกินหนึ่งร้อยล้านบาท ให้ขยายระยะเวลาได้อีกสามครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

(๔) คดีที่มีความสำคัญยุ่งยากซับซ้อน และจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทเกินหนึ่งร้อยล้านบาท หากเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้ขยายระยะเวลาอีกกี่ครั้ง ครั้งละเท่าใด ก็ได้

แต่รวมระยะเวลาทั้งหมดแล้ว ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษ เมื่อคำนึงถึงความประสงค์ที่แท้จริงของคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายและความเป็นไปได้ที่การไกล่เกลี่ยจะบรรลุผลให้ระงับข้อพิพาทได้แล้ว คณะไกล่เกลี่ยโดยความเห็นชอบของอธิบดีหรือรองอธิบดี อาจขยายระยะเวลาตามวรรคหนึ่งออกไปได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๑๗. คดีที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการไกล่เกลี่ยนั้น หากอธิบดีหรือรองอธิบดีเห็นว่า ไม่สมควรดำเนินการไกล่เกลี่ยต่อไป โดยคำนึงถึงความประสงค์ที่แท้จริงของคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายหรือความเป็นไปได้ที่การไกล่เกลี่ยจะบรรลุผลให้ระงับข้อพิพาทได้ภายในเวลาอันสมควร อธิบดีหรือรองอธิบดีอาจสั่งให้ยุติการดำเนินการไกล่เกลี่ย และส่งสำนวนหลักคืนผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน เพื่อดำเนินกระบวนพิจารณาต่อไปได้

ข้อ ๑๘. เมื่อคณะไกล่เกลี่ยดำเนินการไกล่เกลี่ยสำเร็จ โดยโจทก์ถอนฟ้องหรือมีการทำสัญญาประนีประนอมยอมความ ให้คณะไกล่เกลี่ยเป็นผู้มีคำสั่ง หรือคำพิพากษาตามยอม แต่ในกรณีที่คณะไกล่เกลี่ยนั้นไม่มีผู้ไกล่เกลี่ยที่เป็นผู้พิพากษา หรือมีเพียงหนึ่งคน ให้ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนและผู้พิพากษาอีกหนึ่งคนในคณะของตน หรือผู้พิพากษาอีกคนหนึ่งในคณะของผู้พิพากษานั้น แล้วแต่กรณี ร่วมเป็นองค์คณะด้วย ส่วนในกรณีที่คณะไกล่เกลี่ยไม่มีผู้พิพากษาสมทบ ให้ผู้พิพากษาสมทบเวรชี้ ร่วมเป็นองค์คณะด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่ในการมอบหมายคดีตามข้อ ๕. อธิบดีหรือรองอธิบดีจะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่การไกล่เกลี่ยไม่บรรลุผลให้ตกลงกันได้ ให้คณะไกล่เกลี่ยจดรายงานกระบวนพิจารณาชั้นไกล่เกลี่ย ส่งสำนวนหลักคืนผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน เพื่อดำเนินกระบวนพิจารณาต่อไป ในกรณีดังกล่าวนี้ ให้คณะไกล่เกลี่ยกำหนดวันนัดพร้อม หรือหากผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนเห็นชอบ ก็ให้คณะไกล่เกลี่ยกำหนดวันนัดพิจารณาไปได้ และให้คู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายลงลายมือชื่อทราบนัดไว้ในรายงานกระบวนพิจารณานั้นด้วย

ในกรณีตามวรรคสอง หากเป็นความประสงค์ของคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่จะนำข้อเท็จจริงหรือความเห็นตามข้อ ๑๔. หรือนำข้อตกลงข้อใดหรือการประนีประนอมในประเด็นข้อใดซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมาย ไปใช้อ้างอิงในการดำเนินกระบวนพิจารณา ให้คณะไกล่เกลี่ยจดความประสงค์ของคู่ความดังกล่าว ลงไว้ในรายงานกระบวนพิจารณาชั้นไกล่เกลี่ยด้วย

ข้อ ๑๙. ในกรณีที่การไกล่เกลี่ยไม่บรรลุผลให้ตกลงกันได้ หรือมีการส่งสำนวนหลักคืนตามข้อ ๑๖. หรือสั่งให้ส่งสำนวนหลักคืนตามข้อ ๑๗. ให้เจ้าหน้าที่แยกสำนวนไกล่เกลี่ยเก็บไว้เป็น

ความลับ และทำลายภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ส่งสำนวนหลักคืนผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน เว้นแต่รายงานกระบวนพิจารณาชั้นไกล่เกลี่ยหรือคำสั่งที่ให้ส่งสำนวนหลักคืนนั้น ให้รวมเก็บไว้ในสำนวนหลัก

หมวด ๕
การส่งคดีไปยังศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

ข้อ ๒๐. คดีข้อพิพาททางการเงินที่มีความยุ่งยากซับซ้อน หรือเป็นคดีหลายคดีที่มูลคดีมีความเกี่ยวพันกัน และโจทก์คนเดียวหรือหลายคนฟ้องลูกหนี้คนเดียวหรือหลายคน เป็นจำเลยต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางหรือต่อศาลยุติธรรมอื่นด้วย ไม่ว่ากระบวนพิจารณาจะดำเนินอยู่ในชั้นใด หรือไม่ว่าเวลาใดๆระหว่างการดำเนินการไกล่เกลี่ย เมื่ออธิบดีหรือรองอธิบดีเห็นสมควร หรือคู่ความที่เกี่ยวข้องฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ อธิบดีหรือรองอธิบดี โดยความสมัครใจของคู่ความที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย อาจสั่งให้ส่งคดีของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางดังกล่าวทั้งหมดหรือบางคดีไปให้ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทดำเนินการไกล่เกลี่ยให้ได้ ทั้งนี้เพื่อให้การไกล่เกลี่ยบรรลุผลให้ระงับข้อพิพาทได้ด้วยความสะดวก รวดเร็วและเที่ยงธรรม

อธิบดีหรือรองอธิบดีอาจสั่งให้คู่ความที่เกี่ยวข้องฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทุกฝ่าย ยื่นข้อเสนอเบื้องต้นในการชำระหนี้หรือปรับปรุงโครงสร้างหนี้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการไกล่เกลี่ย เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการตามวรรคหนึ่งได้

ในการส่งคดีไปให้ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ส่งสำเนาคำคู่ความ เช่น คำฟ้องและคำให้การ สำเนารายงานกระบวนพิจารณาที่จดแจ้งประเด็นข้อพิพาท (ถ้ามี) และสำเนาข้อเสนอตามวรรคสอง ไปด้วย

ข้อ ๒๑. ในการส่งคดีซึ่งยังมิได้เข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยไปให้ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทดำเนินการไกล่เกลี่ยให้นั้น ให้นำความในข้อ ๙. มาใช้บังคับแก่การสั่งงดการดำเนินกระบวนพิจารณาไว้ชั่วคราว โดยอนุโลม

ข้อ ๒๒. เมื่อได้รับรายงานผลการไกล่เกลี่ยของศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแล้ว ให้ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนและองค์คณะ หรือคณะไกล่เกลี่ย แล้วแต่กรณีดำเนินการต่อไป โดยอนุโลมตามข้อ ๑๘.

ข้อ ๒๓. ในกรณีที่มีการตั้งสำนวนไกล่เกลี่ยไว้ เมื่อได้รับรายงานผลการไกล่เกลี่ยของศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแล้ว ให้นำความในข้อ ๑๐. วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การออกหมายเลขคดีแดงของสำนวนไกล่เกลี่ย โดยอนุโลม และหากการไกล่เกลี่ยของศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไม่บรรลุผลให้ตกลงกันได้ ให้นำความในข้อ ๑๙. มาใช้บังคับแก่การแยกและทำลายสำนวนไกล่เกลี่ย และการรวมรายงานผลการไกล่เกลี่ยของศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทนั้น โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๔

(นายประสพสุข บุญเดช)

อธิบดีผู้พิพากษา

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

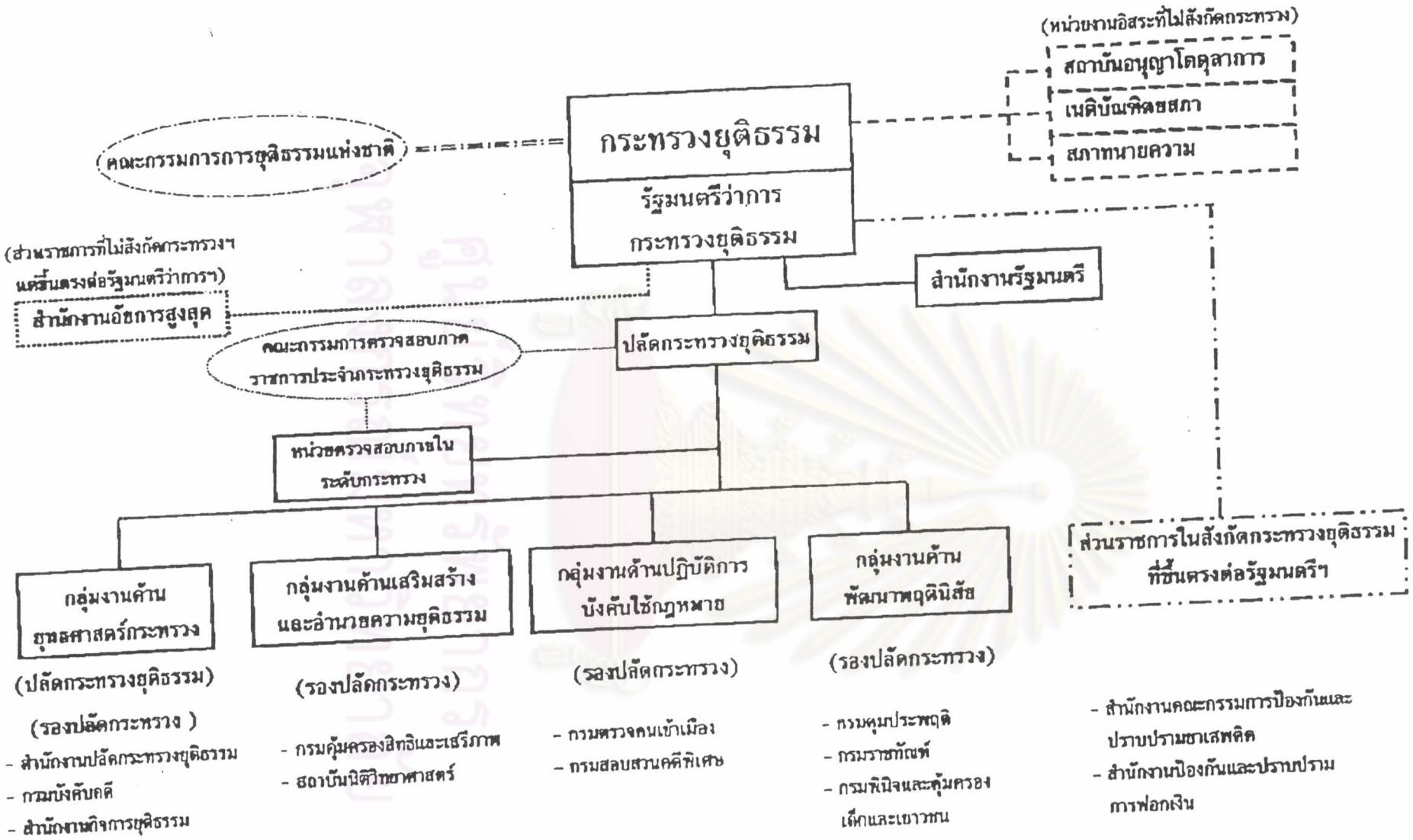
(หน่วยงานอิสระที่ไม่สังกัดกระทรวง)
สถาบันอนุญาโตตุลาการ
เนติบัณฑิตยสภา
สภาทนายความ
คณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติ
กระทรวงยุติธรรม
รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรม
(ส่วนราชการที่ไม่สังกัดกระทรวงฯ
แต่ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการฯ)
สำนักงานอัยการสูงสุด
สำนักงานรัฐมนตรี
คณะกรรมการตรวจสอบภาค
ราชการประจำกระทรวงยุติธรรม
ปลัดกระทรวงยุติธรรม
หน่วยตรวจสอบภายใน
ระดับกระทรวง
ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรม
ที่ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีฯ
กลุ่มงานด้าน
ยุทธศาสตร์กระทรวง
กลุ่มงานด้านเสริมสร้าง
และอำนวยความยุติธรรม
กลุ่มงานด้านปฏิบัติการ
บังคับใช้กฎหมาย
กลุ่มงานด้าน
พัฒนาพฤตินิสัย
(ปลัดกระทรวงยุติธรรม)
(รองปลัดกระทรวง)
- สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
- กรมบังคับคดี
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
(รองปลัดกระทรวง)
- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
- สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
(รองปลัดกระทรวง)
- กรมตรวจคนเข้าเมือง
- กรมสอบสวนคดีพิเศษ
(รองปลัดกระทรวง)
- กรมคุมประพฤติ
- กรมราชทัณฑ์
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสุธาสินี สุภา เกิดเมื่อวันที่ 9 เมษายน พ.ศ.2520 เข้ารับการศึกษาในระดับประถมและมัธยมต้นที่โรงเรียนเรยีนาเซลีวิทยาลัย เชียงใหม่ และศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย เชียงใหม่ สำเร็จการศึกษาระดับนิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับสอง) จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เมื่อปีการศึกษา 2541 และสำเร็จการศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต หมวดวิชากฎหมายระหว่างประเทศจากคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2545

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย